

SECRET STORY

Ja, daar zijn we weer.. één jaar verder. Wat vliegt de tijd toch. Was het vorig jaar Arcen, is het dit jaar Well geworden. Het kampterrein bij het evenemententerrein. We zijn hier al vaker geweest.

Nou fijn, na wekenlang voorbereiden, was het weer zover. Stipt 09:00uur kwamen de eerste kinderen met hun fietsje en hun tasje op de rug richting de Klapproos gefietst. Zenuwachtige ouders die hun kind een weeklang moeten missen. Tractoren die over de parkeerplaats rijden met volgeladen karren. De laatste kusjes werden gegeven en de reis kon beginnen....

Tractoren voorop en de fietsers en de huifkar erachter aan, onder begeleiding van de motorrijders. De tractoren zijn gelijk doorgereden naar Well, om de eerste kampementen op te bouwen. De fietsers en de huifkar hadden een tussenstop op de Speeltuin. Daar had Jong Nederland Bergen ook tegelijkertijd hun pauze. Jong Nederland Bergen houden hun pauze in.... Bergen???? Na de pauze werd er weer flink gezongen op de fiets. Liedjes waar we nog nooit van gehoord hebben, kwamen uit de keeltjes van de kinderen. Alles is ook goed verlopen, buiten een paar petten die van het hoofd zijn gewaaid. Dit dankzij de begeleiding van de motormuizen Marc Blom en Harrie Janssen. Klasse mannen.

Eenmaal aangekomen op het kampterrein waren de meeste karren alweer leeg en de basis stonden op plek. Dit weer dankzij een tal van tractorchauffeurs die ieder jaar weer voor zorgen, dat alles veilig op het kamp aankomt. Chapeau mannen!! We zien jullie Vrijdag weer in Well.

De regeltjes werden uitgelegd en iedereen kreeg te horen waar hun Vendel gebouwd mag worden. Zo gezegd zo gedaan, vloog iedereen uit de startblokken en binnen een mum van tijd stonden de eerste tenten overeind. Natuurlijk kwamen er weer tig vragen. Mogen we de koffer, daar zit mijn snoep in.... Waar mogen we een klimrek maken.... Mogen we achter de tent een kuil graven....? De standaard vragen op een eerste dag. Nee, er moet eerst belangrijkere dingen gebouwd worden. Het is namelijk wel handig als je een tafel en bank hebt, waar je op eet. Of een wasrek voor te afwassen. Natuurlijk werd er hier en der misgeslagen met de hamer. Hoort erbij, op zo'n eerste dag. Uiteindelijk stond alles weer mooi, en konden we zeggen dat het een volwaardig kamp is met vendels.

Ook hebben we een jarige in ons midden. Lieke Wilmsen is vandaag de dag 10 jaar geworden. Jos en Manon kwamen even langs met een kleinigheidje voor iedereen. Van harte gefeliciteerd Lieke!

Door die vele Arbeit begonnen de buikjes al te knorren. En werd er weer een mooie maaltijd samengesteld, een tomatensoepje vooraf, hoofdgerecht broodjes knak/hamburger en Vla als toetje. Dit sterrengerecht werd samengesteld door Restaurant 't Vettige Schottelslet uit Siebengewald. De samenstelling komt deze dagen nog ter sprake...

Hierna kwamen er wat donkere wolken samen boven Well. En de eerste druppels vielen. Natuurlijk zijn we wel wat gewend, maar als het zolang droog is geweest en het een beetje frustrerend dat het nu net vandaag begint te regenen. Maaaar iedereen met een Jong Nederland Siebengewald hart zijn echte bikkels. Niemand

liet zich tegen houden door een beetje water uit de lucht en gingen door met waar ze mee bezig waren. Natuurlijk werd het wel een bende in de tenten. Bij Vendel 1 leek er meer zand in de tent te liggen dan in het bos... Achja zonder schoenen de tent in, komt met de jaren wel.

En het avondspel stond ook op het programma. Traditiegetrouw is dat Vossenjacht. Oftewel leiding zoeken die dierengeluiden maken. IAAAAAAA, BOEEEEEEEE, WOEF WOEF, MEHHHHHHH galmde het door het bos. Dit wordt per spelvendel gedaan, dus de kleine kinderen lopen met de grote jongens mee. De leiding lagen in de bosjes. Hingen in bomen. Onder de struiken verstopt. Maar alle beesten " lees: Leiding" zijn gevonden.

Hierna kreeg iedereen van het 't restaurant een lekker bekske chocomelk en dan was het wassen en naar het bedje toe. Dat wassen is altijd een puntje. Sommige jongens wassen zich en vergeten een handdoek mee te nemen, de andere washandje, weer een andere vergeet de slippers en moet dus gedragen worden naar de tent. Maar hebben nog een paar daag. Donderdagavond hebben ze het onder de knie. We hebben er vertrouwen in. Waar we geen vertrouwen in hadden is Thijs Jans. Hij maakte zijn reputatie weer waar. Met vettige voeten het bed in. Dan wordt je er gewoon uitgehaald en mag je het opnieuw doen.

Voor de rest zijn er alweer verkering roddels waar ik als schrijver niet veel over mocht vertellen. Meer hierover de volgende dagen. Verder wil ik via deze weg alle vrijwilligers bedanken. Zonder jullie is dit niet mogelijk. We hebben van verschillende ervaren mannen hulp gehad die al jaren meegaan en weten hoe het reilt en zeilt. Hartstikke bedankt mannen!!

En de rust weder gekeerd. Jeffrey Koch en Dennis van de Hove zijn de wachtlopers en houden een oogje in het zeil. Supppperrrr!

Tot morgen